

til realkreditinstituttet, hvis fondene når op over lovens minimumskrav til størrelsen.

I stk. 4 bemyndiges boligministeren til at fastsætte nærmere regler om forvaltningen af seriereservefondenes midler. Det er ved lovforslaget forudsat, at flere seriereservefonde eller eventuelt alle seriereservefonde i et institut kan indskyde deres midler i en samlet formuemasse, således at seriereservefondene og de enkelte seriers kreditorer i givet fald har krav på at få udbetalt en forholdsmæssig andel af fællesformuen. For at sikre seriekreditorernes og låntagernes retsstilling bedst muligt er det nødvendigt at fastsætte regler om forvaltningen af midler i fællesformuen, hvis en sådan findes, og i de enkelte seriereservefonde.

Det vil i reglerne bl.a. blive fastsat, at seriereservefondene eller fællesformuen ikke må pådrage sig forpligtelser over for instituttet eller andre. Der vil dog blive åbnet mulighed for at overtage forpligtelser i fast ejendom i forbindelse med tvangsauktion eller tabsafværgende foranstaltninger.

Til § 59

I bestemmelsen foreslås som noget nyt, at obligationsejere m.v. inden for en serie, hvori der er oprettet en seriereservefond, har krav på at blive dækket af seriereservefondens midler forud for realkreditinstituttets øvrige kreditorer, hvis instituttet erklæres konkurs. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglen i § 58, stk. 1, om, at seriereservefondenes aktiver skal holdes adskilt fra realkreditinstituttets formue.

En series aktiver vil normalt bestå af låntagernes pantebreve samt af seriereservefonden eller, hvis midlerne fra flere seriereservefonde er indskudt i en samlet formuemasse, af kravet mod denne på tilbagebetaling af andelen heri, jf. ovenfor vedrørende § 58, stk. 4. Pantebrevene er udstedt inden for den pågældende serie og er normalt uoverdragelige. Det er alene obligationsejerne m.v. i den pågældende serie, der kan forlange at blive fyldestgjort i denne del af seriens aktiver.

Seriereservefonden består normalt af forskellige værdipapirer, som i realkreditinstitutternes hidtidige praksis udadtil er registreret som tilhørende instituttet. Seriereservefondene er derfor alene udtryk for interne posteringer mellem instituttet og de enkelte serier. Hvis instituttet erklæres konkurs, vil kreditorerne i instituttets konkursbo imidlertid i kraft af de almindelige regler om konkursens ekstinktive virkning kunne søge sig fyldestgjort i hele instituttets formue, herunder de værdipapirer, som instituttet står som ejer af. Det vil i denne forbindelse normalt være uden betydning, at seriereservefondene i det interne forhold er »ejer« af en del af disse værdipapirer. Dette

har ikke hidtil udgjort noget stort problem, da risikoen for, at instituttet skulle blive erklæret konkurs har været ringe. Hidtil har realkreditinstitutterne som sådan kun har haft få forpligtelser, da al långivning hidtil er sket i serier, jf. bemærkningerne ovenfor til § 54, og da instituttet ikke hidtil har hæftet over for obligationsejere m.v., hvis der er sket serieopdeling.

Efter forslaget § 54, stk. 1, åbnes der imidlertid mulighed for, at institutterne kan vælge at undlade at serieopdele deres lån eller påtage sig hæftelse også for serieopdelte lån. Som beskrevet i bemærkningerne til § 54 hæfter instituttet i disse situationer som sådan over for obligationsejerne. Der kan derfor tænkes at være risiko for, at instituttet pådrager sig for store forpligtelser og erklæres konkurs. Hvis en sådan situation skulle indtræde, er det vigtigt, at de midler, som låntagerne i en serie har indskudt i seriereservefonden, ikke inddrages i instituttets konkursbo. Formålet med serieopdelingen er jo netop at begrænse låntagernes hæftelse til kun at angå seriens forpligtelser. Hvis seriereservefonden blev inddraget i instituttets konkursbo, ville der i realiteten være tale om, at serien på trods af serieopdelingen kom til at dække en del af instituttets forpligtelser.

Det foreslås derfor i § 59, 1. pkt., at seriereservefondens midler i første række skal anvendes til dækning af seriens forpligtelser over for indehavere af obligationer m.v. Hvis disse obligationsindehaveres fordringer er forfaldne, fordi serien har misligholdt sine forpligtelser, udbetales seriereservefondens midler til dem med det samme. Er fordringerne uforfaldne, må midlerne i seriereservefonden hensættes til dækning af eventuelt senere opståede krav.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 3, kan det i visse tilfælde være fastsat, at låntagerne i en serie ved indfrielse skal have udbetalt en andel af den pågældende seriereservefond. Der er derfor medtaget en regel i stk. 1, 2. pkt. om, at sådanne krav fra låntagerne skal dækkes efter obligationsejernes krav. Først hvis der herefter er et overskud, vil der kunne fremkomme midler fra seriereservefonden, som indgår i realkreditinstituttets konkursmasse.

Efter almindelige formueretlige regler er det en betingelse for at indrømme obligationsejerne og låntagerne i en serie den særstilling vedrørende seriereservefondens midler, som følger af § 59, at disse midler holdes adskilt fra realkreditinstituttets formue, og at de fornødne sikringsakter er iagttaget. Der er derfor i § 58, stk. 1, fastsat krav om, at midlerne i seriereservefondene skal holdes adskilt fra realkreditinstituttets formue. Hvis seriereservefondens midler udgøres af værdipapirer, som efter loven om en værdipapircentral skal registreres der, følger det således af bestemmelsen, at værdipapirerne skal registreres som tilhø-